

altid, og derfor har vi ikke brug for det redskab. Det er utrolig farligt, og i øjeblikket er det også meget farligt at begynde at bruge det, uanset om man har udviklet de vækster, fordi de skal være resistente over for forskellige plantesygdomme eller skal være resistente over for sprøjtegifte. Det er farligt at plante dem ud, fordi de spreder frø i frøbanken, og så får vi problemerne senere hen. Man kan billedlig talt sige, at vi laver hele Jorden til ét stort eksperimentarium, og det er vi imod.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Til hr. Bent Hindrup Andersen: Jeg tror ikke, der er så meget andet at sige, end at vi er noget uenige på dette punkt, og at jeg ikke ser så pessimistisk på tingenes muligheder i fremtiden, som hr. Hindrup Andersen gør. Det må jo komme an på en konkret vurdering i fremtiden, hvem af os der får ret.

Derfor skal jeg bare bruge hr. Hindrup Andersens indlæg som en lejlighed til at få sagt noget, som jeg glemte i min opsummering, nemlig tak til Det Radikale Venstre og fru Elsebeth Gerner Nielsen, som jeg synes holdt en ganske glimrende tale på alle punkter. Jeg var sådan set enig i alt, hvad der blev sagt, og synes, det var en både meget grundig, meget god og meget engageret tale. Det eneste, jeg ikke var helt enig i, var spørgsmålet om at binde regeringen med et for stramt mandat, men den misforståelse tror jeg er afklaret, så tusind tak til Det Radikale Venstre.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om at fjerne CO₂-afgifterne på erhvervslivet og de dertil hørende tilbageføringsordninger og erstatte dem med regler om fælles gennemførelse, det såkaldte joint implementation.

Af Hans Christian Schmidt (V), Niels Jørgen Langkilde (KF), Kim Behnke (FP) og Ole Donner (DF) m.fl.

(Fremsat 29/10 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Grundlaget for den danske politik på CO₂-området blev allerede fastlagt i forbindelse med Folketingets behandling af »Energi 2000« i maj 1990, hvor vi som bekendt havde en konservativt ledet regering. Målsætningen var en 20 pct.s reduktion af CO₂-emissionerne i Danmark i 2005 i forhold til niveauet i 1988, og midlerne var selvfølgelig dels en dansk indsats, dels det samarbejde, vi havde i EU. Dengang støttede et stort flertal denne målsætning, og den er senere blevet bekræftet ved flere lejligheder.

Den danske CO₂-målsætning hvilede dengang og hviler i dag på en stærk dansk vilje til at gå foran og gennemføre en CO₂-reduktion, også før vi har fået internationale juridisk bindende aftaler. Det er der tre grunde til. For det første, fordi vi ligger i top med hensyn til CO₂-udledning, for det anden fordi den danske CO₂-politik giver os et troværdigt grundlag for at presse på for internationale aftaler, og det får vi også god lejlighed til at drøfte i forbindelse med Tingets forespørgsel i næste uge, og for det tredje fordi en dansk foregangssituation styrker en dynamisk teknologi- og erhvervsudvikling og dermed giver langsigtede fordele for dansk økonomi og beskæftigelse. Jeg må minde om, at vi allerede har taget en lang række skridt, og at Danmark alligevel klarer sig godt økonomisk, hævder sig flot både internationalt og i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med, og ligger helt i top inden for f.eks. EU.

Der kan ikke være tvivl om, at alle sektorer skal bidrage til, at denne forpligtelse kan blive opfyldt. Det gælder husholdningerne, det gælder elværkerne, det gælder den offentlige sek-